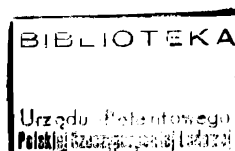

Warszawa, 3 marca 1934 r.

B23k 35/22

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 19423.

~~Kl. 49 h, 31/01.~~

u9h, 35/22

Iser Astman
(Tarnowskie-Góry, Polska).

Środek do lutowania glinu lub jego stopów.

Zgłoszono 10 października 1932 r.

Udzielono 27 listopada 1933 r.

Przy lutowaniu glinu lub jego stopów konieczne jest dotychczas stosowanie płynów pomocniczych lub proszków, które od-tleniają powierzchnie lutowane.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest środek do lutowania glinu lub jego stopów, który czyni zbędne stosowanie płynów pomocniczych lub proszków. Oprócz tego lutowanie jest uproszczone i może być dokonywane zapomocą zwykłej kolby lutow-niczej.

Środek według wynalazku składa się z 2 — 3 części wagowych stopu glinu, 47 — 48 części wagowych cyny i 30 — 31 części wagowych cynku, przyczem do roztopione-go stopu dodaje się proszku kwasu salicy-lowego lub jego mieszaniny z proszkiem

kwasu bornego, ewentualnie również soli fosforowej i siarczaniu amonu, a mianowicie na 100 części wagowych stopu stosuje się 0,3 — 0,6 części kwasu salicylowego, 0,1 — 0,2 kwasu bornego, 0,2—0,6 fosforanu amonowego, sodowego lub amonowo-sodowego i 0,1 — 0,2 siarczaniu amonu.

Stop podstawowy może zawierać obok glinu, cyny i cynku również 1 — 2 części wagowych antymonu, 15 — 16 części wago-wych kadmu i małe ilości bizmutu, miedzi i ołowiu.

Środek według wynalazku jest wytwa-rzany w sposób następujący. Po stopieniu w tygla metali, przyczem rozpoczyna się od metali o najwyższym punkcie topienia, za-wartość tygla należy zmieszać dokładnie,

dodając równocześnie w małych dawkach proszek kwasu salicylowego ewentualnie z domieszką dalszych wymienionych proszków. Otrzymany produkt zostaje odlany w sztaby, pręty lub bloki.

Przy lutowaniu powierzchni lutowaną należy dokładnie oczyścić, poczem doprowadza się na nią zapomocą kolby lutowniczej środek do lutowania, nie stosując żadnych płynów lub środków odtleniających.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Środek do lutowania glinu lub jego stopów, składający się ze stopu glinu, cyny i cynku, znamieny tem, że sproszkowany stop zawiera mechaniczną domieszkę proszku kwasu salicylowego, któremu dodano ewentualnie proszki kwasu bornego, fosfo-

ranu sodowego, amonowego lub sodowo-amonowego i siarczanu amonu.

2. Środek według zastrz. 1, znamieny tem, że stop podstawowy obok glinu, cyny i cynku zawiera 1 — 2 części wagowych antymonu, 15 — 16 części wagowych kadmu i małe ilości bizmutu, miedzi i ołowiu.

3. Środek według zastrz. 1 i 2, znamieny tem, że na 100 części wagowych stopu zawiera 0,3 — 0,6 proszku kwasu salicylowego, 0,1 — 0,2 proszku kwasu bornego, 0,2 — 0,6 sproszkowanego fosforanu amonowego, sodowego lub sodowo-amonowego i 0,1 — 0,2 sproszkowanego siarczanu amonu.

I s e r A s t m a n.

Zastępca: Inż. H. Sokal,
rzecznik patentowy.